

Slovenščina

Naravni jezik

Opis

Slovenščina [slovénščina] / je združeni naziv za uradni knjižni jezik Slovencev in skupno ime za narečja in govore, ki jih govorijo ali so jih nekoč govorili Slovenci. Govori ga okoli 2,5 milijona govorcev po svetu, od katerih jih večina živi v Sloveniji. Glede na število govorcev ima razmeroma veliko narečij. *Wikipedija*

Nadzornik: Slovenska akademija znanosti in umetnosti – Biblioteka Sazu

Uradni jezik: v Sloveniji, od 1. maja 2004 v Evropski uniji

Pisava: latinica (slovenska gajica (slovenska abeceda)); slovenska Braillova pisava

Št. maternih govorcev: 2,5 milijona (2010)

Pisave: Latinica (Slovenska abeceda)

Člani PS za slovenščino razmišljajo o rabi in pomenu slovenščine ter svetujejo strokovnim delavcem o njeni vlogi v šoli.

Kaj se skriva za temi navedbami?

Slovenščina ni samo naš učni jezik in ne samo učni predmet – s slovenščino gradimo tudi svoj temeljni odnos do sočloveka in sveta.

V slovenščini osmišljamo in uresničujemo pouk po celotni šolski vertikali.

Je tudi zvrstno razslojena – govorica za vse priložnosti – in znanstveno utemeljena (znanstvena slovnica); je jezik televizije in govorica šole, znanosti in leposlovja, gledališča in otroških igrice, univerze in publicistike.

Slovenščina je v določenem položaju in trenutku vedno pravilna.

Je govorica visoke molitve pa tudi gostilniških preprirov.

V njej in o njej razmišljamo in sanjamo, se pogovarjamo in svetujemo drugim, učimo in vzgajamo.

Ima mnogo pomenskih odtenkov – v njej in z njo lahko včas odtisnemo lirske utrinke in vklešemo epske trenutke.

Ima odtenke za psihološko niansiranje in zmožnost poustvarjanja burnega pripovednega toka.

Slovenščino smo rodili pred stoletji in bo z nami do konca – saj brez nje nimamo svoje identitete.

V njej pišemo zgodovino, kanoniziramo literaturo, smo esejistično pronicljivi in mladostno neposredni.

Ker je živ organizem, raste in se razvija. Ker njegovi govorci nismo absolutna bitja, tudi jezik občasno občuti našo nepopolnost.

Slovenščina je jezik matere in njenega otroka. Tak jezik je živ.

Slovenščina se prevaja v druge jezike in v slovenščino prevajamo druge jezike. Je jezikovni državljani sveta, tudi uradni jezik Evropske unije.

Z njo lahko ljubezensko ogovarjamo, molimo, politično agitiramo in brezčasno filozofiramo.

Svetovalci za slovenščino se zavedamo, da je pravnji odnos do našega jezika temelj, na katerem lahko ustvarjalno sodelujemo s slovenskimi učitelji, družbo – tega gradimo na strokovni pomoči, obojestranskem zaupanju in zavedanju, da smo vsi deli istega sveta.

V spletni učilnici za slovenščino so gornji zapisi konkretizirani – objavljeni so strokovni didaktični prispevki svetovalcev in učiteljev, primeri dobrih praks, napotki za aktualno digitalizacijo ...

Slovenščina je in bo v areni življenja (po I. Cankarju).

Naša naloga – svetovalcev in učiteljev – pa je, da se predstava na tem odru, tudi pod žarometi kritične javnosti, nemočno nadaljuje.

Ta zapis ne more biti zaključen, saj se predstava nadaljuje. Ko se bo o izteku zadnja repriza, bo spet na vrsti premiera.